

Publicerad 2011-03-03 22:36 av © Birgitta Wäppling

Storm över brutet hav

Mörkret sänker sig över vattnet i ett oavlatligt skådespel

ser du gässen

hur de flackar över havet längs vindpinade stråk

och hur krusningar gäckar stormen och bjuder ytan motstånd

det är i tiden mellan ögonblicken som vi färdas

och under korta fragment av en evighet rusar pulsarna

pålandsvinden lockar betet mot stranden

höljer galant sitt ärende och väcker dess brånad

när axelpartiet tonar upp sig mot bergväggen

lägrar sig oron vid vattenranden

blottade fötter rör sig över kiselstenarna

vågor som bryter, töcken som skingras

så att åskans ljusspel får belysa platsen

skepnaderna kan nätt och jämnt urskiljas

åratal senare möts de igen

och våren låter deras väsen drabba samman

snäcksanden möter deras skrymslen

och blåstången trasslar in sig i deras tår

jag vet att glöden finns där,

strandängarna och havet har redan bevittnat dem

blossande vid hågkomsten

i försommarens kvällsljus polariseras motsatserna

och de låter sig förenas i en båglinje

du är en stormfågel

och din utbredda lekamen liknar havshästens,

när den glider på stela, raka vingar över vattenytan

inåt, framåt

men också här stråkas passionen som svärmar

ur alla sprund,

ur alla glipor

mot passagens mynning

© Birgitta Wäppling, 3 mars 2011

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren © Birgitta Wäppling med Poeter.se id #19749 innehar upphovsrätten